

Vjerovanje u Božije knjige

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Muhammed b. Ibrahim et-Tuvejdžiri

Prijevod: Senad Muhić

Revizija:
Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

الإيمان بالكتب

« باللغة البوسنية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Vjerovanje u Božije knjige

Iman u kitabe je čvrsto vjerovanje bez imalo sumnje da je Allah Uzvišeni objavljivao knjige svojim poslanicima kako bi bile uputa ljudima. U njima se nalazi stvarni Allahov govor u koji nema nimalo sumnje.

Postoje knjige čija su imena spomenuta, a ima i onih čija imena i brojno stanje poznaje samo Allah Uzvišeni.

Broj nebeskih knjiga koje se spominju u Kur'anu

1. Ibrahimovi listovi (Suhufi Ibrahim).
2. Tevrat koji je objavljen Musau, alejhisselamu.
3. Zebur koji je objavljen Davudu, alejhisselamu.
4. Indžil koji je objavljen Isau, alejhisselam.
5. Kur'an koji je preko Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, objavljen svim ljudima.

Propis vjerovanja i prijašnje Božije knjige i rada po njima

Vjerujemo da je Allah objavio te knjige, vjerujemo u ono što je od njih preneseno ispravnim putem, događaje koje Kur'an o njima spominje, kao i

dogadaje i propise koji nisu izmijenjeni. Radimo po propisima iz tih knjiga ukoliko nisu dokinuti i prihvatamo ih sa zadovoljstvom.

U knjige čija imena ne znamo vjerujemo općenito, kao što Uzvišeni veli: ***Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici – svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: „Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.“ I oni govore: „Čujemo i pokoravamo se; oprosti nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti.“*** (El-Bekare, 285.)

Sve prijašnje knjige, poput Tevrata, Indžila, Zebura i drugih knjiga su derogirane objavom Kur'ana, kao što Uzvišeni veli: ***A tebi objavljujemo Knjigu, samu istinu, da potvrdi knjige prije nje objavljene i da nad njima bdi. I ti im sudi prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i ne odstupaj od Istine koja ti dolazi.*** (El-Maide, 48.)

Propis knjiga koje se nalaze kod sljedbenika Knjige

Knjige koje se nalaze kod njih, a koje se nazivaju Tevrat ili Indžil nije ispravno u cijelosti pripisivati poslanicima kojima su objavljene, jer ono što je u njima

je izmijenjeno, kao što je slučaj sa pripisivanjem djeteta Allahu i smatranje Isaa, alejhisselam božanstvom, te opisivanje Stvoritelja onim što Mu ne priliči, kao i optuživanje poslanika za određene postupke koje nisu radili. Zato je obaveza da se sve to odbaci i da se vjeruje samo u ono što su Kur'an i hadis potvrdili.

Kada čujemo da nam sljedbenici Knjige prenose informacije iz njihovih svetih knjiga, ne treba ni da im vjerujemo, a ni da to odbacimo, nego ćemo kazati: Vjerujemo u Allaha, poslanike i knjige. Pa ako je ono što govore istina, nećemo odbacivati, a ako je laž, odbacićemo.

Status kršćanstva i judaizma

Jedina istinita vjera koju su propagirali vjerovjesnici je islam, a sve pored toga je ništavno. Uzvišeni veli: ***Allahu je prava vjera jedino – islam. A podvojili su se oni kojima je data Knjiga baš onda kada im je došlo znanje, i to iz međusobne zavisti. A sa onima koji u Allahove riječi ne budu vjerovali Allah će se brzo obračunati.*** (Ali Imran, 19.)

Tako da judaizam i kršćanstvo nisu nebeske vjere i nije ih dozvoljeno pripisivati Isau i Musau, jer su one nastale nekoliko stoljeća nakon objave Tevrata.

Judaizam i kršćanstvo su izmišljenje vjere, ispunjene raznim lažnim informacijama, izmjenama i nevjerovanjem koje se suprostavlja uzvišenosti Allaha, Njegovim imenima i svojstvima. Njegova ispravna vjera je samo islam. O tome Uzvišeni veli: ***A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onome svijetu nastradati.*** (Ali Imran, 85.)

Svi poslanici su propagirali islam i to je vjera kojoj se treba predati, a sve drugo mimo nje je neispravno. Uzvišeni kaže: ***Oni govore: 'Budite jevreji, odnosno kršćani, i bićete na pravome putu!' Ti reci: 'Ne, mi smo vjere Ibrahimove, koji je ispravno vjerovao; on nije nikoga Allahu ravnim smatrao.*** (El-Bekare, 135.)

Jevreji i kršćani su nevjernici i mnogobošci, oni na koje se Allah rasrdio i koji su zalutali. Zato je svima njima, a i drugima obaveza da prihvate islam kao vjeru i da postupaju po njegovim pravilima.

Uzvišeni veli: ***Pa, ako budu vjerovali u ono u što vi vjerujete, na Pravome su putu; a ako glave okrenu, oni su onda samo inadžije i Allah će te sigurno od njih zaštititi, jer On sve čuje i sve zna. Allah je nas uputio, a zar ima ljepše upute od Allahove? Mi se samo Njemu klanjamo.*** (El-Bekare, 137-138.)

Allah Uzvišeni je ukazao na to da Ibrahim, kao što nije bio mnogobožac, tako nije bio ni jevrej ni kršćanin,

što ukazuje da su to dvije neispravne vjere koje su izmišljene nakon njega. Uzvišeni veli: *Ibrahim nije bio ni jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik, vjerovao je u Boga jednoga i nije bio idolopoklonik.*(Ali Imran, 67.)

Propis vjerovanja u Kur'an i postupanja po njemu

Kur'an je posljednja knjiga koja je objavljena posljednjem poslaniku, Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, i predstavlja najveću, najpotpuniju i najbolju knjigu koju je Allah objavio. U njoj je pojašnjenje za sve, kao i uputa i milost za bogobojazne.

To je najbolja knjiga, objavljena najboljem poslaniku, preko najboljeg meleka, najboljem ummetu koji se ikada pojavio i na najboljem i najjasnijem jeziku.

Kur'an je knjiga o jednoći Stvoritelja i vjerovanju u Njega, knjiga koja poziva Allahu, knjiga upute znanja i propisa, knjiga u kojoj su mnoge nagrade i sevapi. Većina ljudi je čita kako bi zaradili te sevape, a nemarni su kada je u pitanju njihov odnos spram cilja zbog kojeg je objavljena.

Ibadet je čitanje Kur'ana, razmišljanje o njegovim ajetima, kao i rad po njemu.

Svakom pojedincu je obaveza da vjeruje u njega, radi po njegovim pravilma kao i to da se okiti lijepim osobinama u koje on poziva. Allah ne prima ni jedno djelo koje je urađeno po nekom drugom vjerezakonu mimo Kur'ana. Uzvišeni Allah je garantovao da će ga sačuvati od bilo kakvih izmjena ili dopuna.

U Kur'anu stoji: ***Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!*** (El-Hidžr, 9.)

I stoji: ***I Kur'an je, sigurno, objava Gospodara svjetova; donosi ga povjerljivi Džibril na srce tvoje, da opominješ na jasnom arapskom jeziku.*** (Eš-Šu'ara, 192-195.)

Upute koje sadrži Kuran

U Kur'anu je pojašnjenje svega i ono što se u njemu nalazi, ili je obavijest o nečemu ili naredba da se nešto čini odnosno napusti.

Obavijest se dijeli na dvije vrste:

1. Obavijest o Stvoritelju, Njegovim osobinama, imenima, postupcima i riječima.

2. Obavijest o stvorenjima, poput nebesa, Zemlje, Arša, kursijja, čovjeka, životinje, nežive prirode, bilja, Dženneta, Vatre, poslanika, vjerovjesnika, njihovih

sljedbenika i neprijatelja, kao i nagrade i kazne koja ih čeka i mnogo drugih obavijesti.

Naredba da se nešto čini odnosno napusti je kroz Kur'an spomenuto na sljedeći način:

1. Naredba da se samo Allahu ibadet čini i da se bude pokorno poslanicima, kao i postupanje po onome što nam je naređeno poput obavljanja namaza, posta i sl.

2. Zabrana svih vidova širka i naredba da se klonimo onoga što nam je Allah zabranio poput kamate, bluda i dr.

Najveće od svega ovoga jeste spoznaja Allaha Uzvišenog. Najveća naredba jeste da se spozna značenje kelimei šhadeta, a najveća zabrana jeste zabrana nevjerstva (kufra) i mnogoboštva (širka). Najveća dova je: „Uputi nas na Pravi put.“

Allahu pripada hvala i zahvala, i iz svoje dobrote On je poslao poslanike, a nama je poslao najboljeg od njih i objavio nam najbolju od svih knjiga, te nas učinio najboljom zajednicom.

Allah Uzvišeni veli: *Allah objavljuje najljepši govor, Knjigu sličnu po smislu, čije se poruke ponavljaju, zbog kojih podilazi jeza one koji se Gospodara svoga boje, a kada spomene ime Allahovo, kože njihove i srca njihova se smiruju. Ona je Allahov Pravi put na koji On ukazuje onome kome On hoće; a*

***onoga koga Allah ostavi u zabludi niko na Pravi put
neće moći uputiti. (Ez-Zumer, 23.)***